

پښکهنين له چاوهکانت دهرژي

شهر نه پېښت به زور شت بگم
به لام توی پښکهنيندم
دهموئ په بهلر هکاني خيال م بهرې
له تمنيش ليداني دلت سمرخه و بشکينه
نوکاتانه ي له چاوهکانت دهرژي
پښکهنين
من ميوان برژانگت بم
نهو ساتانه ي
نازانه له کوي بيزاريتام
له خيال ما
تو دانسقه ترين بوونه موري
سو پای که تو له تمنيش خونه کانم
سمرخه و دشکيني و
تا بهر بيهيان له باخ خهريکی نوشکردني
جواني ببت.

سلیماني
دلکش قادر